

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 42.

1858 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 15 Σεπτεμβρίου

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διατάγματα. 1) Περί έκπληρωσεως υπό του ειρηνοδίκου Χρυσάφης και των του υποθηκοφύλακος γρεῶν. — 2) Περί προσδιορισμού των ἐδρών των κακουργιοδικείων τῆς Β' κατά τὸ ἐνεστὼς ἔτος Συνόδου, τῆς περιφέρειας τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἑφετῶν. — 3) Περί μεταβολῶν εἰς τὸ Βασ. Ναυτικόν. — 4) Περί μεταβολῶν εἰς τὴν λιμενικὴν ὑπηρεσίαν. — 5) Περί ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν Γαλατῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ναυτιλιακοῦ τμήματος. — 6) Κανονισμοὶ περὶ τῶν Μοναστηρίων. — Ἀγγελίαι ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί έκπληρωσεως υπό του ειρηνοδίκου Χρυσάφης και των υποθηκοφύλακος γρεῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, και ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 84 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου ἀπεφασίσασαμεν και διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Χρυσάφης θέλει έκπληροῖ και χρεῖν ὑποθηκοφύλακος, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ του Δήμους.

Ὁ ἀρμόδιος Εἰρηνοδίκης, εἰς ἄν, ὡς πρὸς τὰς ὑποθήκας και μεταγραφὰς ὑπήγοντο οἱ ἀπαρτιζόντες τὸ Εἰρηνοδικεῖον Χρυσάφης Δήμοι, θέλει παραδῶσει εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν Χρυσάφης τὰ τῶν ὑποθηκῶν και μεταγραφῶν βιβλία τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδίκου Χρυσάφης Δήμων, και τὰ λοιπὰ σχετικὰ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἔγγραφα.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις και δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1858

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προσδιορισμού των ἐδρών των Κακουργιοδικείων τῆς Β' κατά τὸ ἐνεστὼς ἔτος Συνόδου τῆς περιφέρειας τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἑφετῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, προσδιορίζομεν ἑδρας τῶν τριῶν κατα τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἑφετῶν συγκροτηθῶν μένων τακτικῶν και ἐκτάκτων Κακουργιοδικείων τῆς Β' κατά τὸ ε. ε. Συνόδου, τοῦ μὲν τακτικοῦ τὴν πολιν Ναυπλίου, τῶν δὲ δύο ἐκτάκτων τὰς πόλεις Πατρῶν και Τριπόλεως, ἀνατιθέμενοι τὴν ἐκτέλεσιν κα δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν αὐτὸν Ἰπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί μεταβολῶν εἰς τὸ Βασιλ. Ναυτικόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν Νόμον περὶ τῶν ἀριθμῶν των ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς

Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀπονέμομεν τὸν βαθμὸν τοῦ Λογιστοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ εἰς τὸν Γ. Ν. Γκίκαν, τὸν Δ. Α. Εὐαγγελίδην καὶ Γ. Ὁρλόρ. Ἐξ αὐτῶν δὲ διορίζομεν τὸν Ν. Γ. Γκίκαν καὶ τὸν Δ. Α. Εὐαγγελίδην εἰς τὸν Ναύσταθμον ὡς ἐπικούρους, τὸν δὲ Γ. Ὁρλόρ κατὰ ττομεν προσκαίρων εἰς τοὺς διαθεσίμους, μέχρις οὗ διορισθῆ εἰς θέσεις κατὰλληλον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1858.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

ΛΘ. Α. ΜΙΑΟΥΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταβολῶν εἰς τὴν Λιμενικὴν ὑπηρεσίαν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Μεταθέτομεν τὸν Γραμματέα τοῦ Λιμεναρχείου Μεσσαλλογγίου Θεοφάνη Παπαῦ Μανώλην εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Ἰδρας, ἀντὶ τοῦ Γ. Ν. Γκίκα, διορισθέντος Λογιστοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίζομεν τὸν ἀποσπράτευτον ὑποφροντιστὴν Γ. Βαῖνον

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1858.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

ΛΘ. Α. ΜΙΑΟΥΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν Γαλιτᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ναυτικῶν τμημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 31 Μαρτίου ε. ε. ἸΝΣ' νόμον

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ἰπουργοῦ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐν Γαλιτᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ναυτικῶν Τμημάτων τοῦ παρὰ τῇ ἐκείσε

Ἡμετέρα Πρεσβεία Ἐμπορικῶν Γραφείων δύναται νὰ ἐνεργῆ, ὑπογράφῃ καὶ ἐκδίδῃ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ῥηθέντι Νόμῳ διαγεγραμμένας διατυπώσεις, ὅλας τὰς πράξεις ὅσας ἐνεργεῖ, ὑπογράφει καὶ ἐκδίδει ὁ Πρόξενος Διευθυντῆς τοῦ Γραφείου τούτου, καθόσον οὗτος ἤθελεν ἀναθέσει αὐτῷ ἐγγράφως τοιαύτην ἐντολήν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Πρόξενος Διευθυντῆς τοῦ Ἐμπορικῶν Γραφείου δύναται νὰ περιορίσῃ ἢ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐντολήν ταύτην καθόσον αἱ περιστάσεις καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἤθελον τὸ ἐπιτρέψῃ, εἰδοποιῶν περὶ τούτου ἐκάστοτε, διὰ τῆς Β. Πρεσβείας, τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργείων.

Ἄρθρον 3.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ Ναυτικῶν Τμημάτων διατελεῖ πάντοτε ὡς ὑπάλληλος τοῦ Ἐμπορικῶν Γραφείου, ἐξαρτώμενος ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπαγόμενος, καθ' ὅλα τὰ ἀφωρῶντα τὴν ὑπηρεσίαν του, εἰς τὰς διαταγὰς τούτου, οὐ ὀφείλει νὰ ἐκτελεῖ ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ Λιμεναρχῆς ἐξακολουθεῖ, ὡς καὶ μέχρι τούδε, ἐνεργῶν τὰ αὐτὰ καθήκοντα ἀποτελῶν δὲ μέρος τοῦ ἐν Γαλιτᾷ Ναυτικῶν Τμημάτων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἄμεινον τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμηματος τούτου δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἰπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπάγονται καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ τοῦ Ἐμπορικῶν γραφείου ὑπάλληλοι, ὅσοι ἤθελον προσδιορισθῆ ὑπὸ τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ ἵνα ὑπηρετῶσιν ἐν τῷ Ναυτικῶν Τμηματι.

Ἄρθρον 6.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ Ναυτικῶν Τμημάτων Γραμματεὺς Α' τάξεως θέλει βεβαίως πάντοτε τὰ προξενικὰ τέλη ἐφ' ἐκάστης πράξεως· ὁ δὲ ὑπ' αὐτὸν διατελῶν Γραμματεὺς Β' τάξεως θέλει εἰσπράττει αὐτὰ, ἐκδίδων ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀνήκοντα διπλότυπα.

Ἄρθρον 7.

Ὁ γραμματεὺς οὗτος θέλει κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ τακτικὰ λογιστικὰ βιβλία ἐνθα θέλει καταχωρεῖ ἅπαντα τὰ εἰσπραττόμενα τέλη· θέλει δὲ παραδίδει αὐτὰ, ἀμα φθάσῃς μέχρι τοῦ ποσοῦ χιλίων δραχμῶν, εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη Ταμίου παρὰ τῷ Ἐμπορικῶν Γραφείῳ ὑπάλληλον, μὲ ἀντίγραφον τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ σημειώσεων, καὶ θέλει λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸ διὰ τὸ παραδοθὲν ποσὸν διπλότυπον.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, ὡς καὶ ὅσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ὁ Πρόξενος Διευθυντῆς, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτῆς, ὀφείλει, προσλαμβάνων καὶ τὸν Ταμίαν, νὰ ἐνεργῆ ἐξέλεγχῃ ἐν τῷ Ναυτικῶν Τμηματι, παραβάλλων τὸ βιβλίον τοῦ ἀπόπλου πρὸς τὸ τῶν εἰσπράξεων καὶ τὰ διπλότυπα, καὶ ἐξακριβῶν οὕτως ἂν ἢ εἰσπραχῆς ἐγένετο ἀκριβῶς ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐξελέγξεως ταύτης, θέλει ὑποβάλλεσθαι πάντοτε

εις τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργείων.

Ὁ Ἡμέτερος Ἰπουργὸς ἐνεργήσει τὰ ὑπεραιτέρω.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1858.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίςσα

Α Μ Α Δ Ι Α

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Κανονισμὸς περὶ τῶν Μοναστηρίων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες ἵνα ἐν ἅπασιν τοῖς διατηρουμένοις Μοναστηρίοις τοῦ Κράτους ἐνεργῶνται ὁμοιομόρφως αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν

Λαβόντες ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου 1829 Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα 4 Δεκεμβρίου 1834, 9 Φεβρουαρίου 1835, 16 Ἰουλίου 1836, 17 Νοεμβρίου 1836, 31 Δεκεμβρίου 1836, 9 Ἰανουαρίου 1837, 24 Μαρτίου 1837, καὶ 12 Φεβρουαρίου 1857.

Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Α. Ὁ Ἡγούμενος παντὸς ἐν τῇ Βασιλείῳ διατηρουμένου Μοναστηρίου εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἱερομονάχων. Δύνανται δὲ, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ, νὰ εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἱεροδιακόνων ἢ μοναχῶν. Οὗτος, καὶ δύο ἄλλοι μοναχοί, φέροντες προσωνομιάν Συμβούλων, συγκροτοῦσι τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὅποιον, κατὰ τὰ μέχρι τούτου ἰσχύοντα, ὑπάρχει διαπεπιστευμένη ἢ ἐν γένει διοικήσεως τῶν τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἢ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Β. Ἡ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ Συμβούλων ἐκλογή γίνεται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας· ἐν μὲν τοῖς Μοναστηρίοις, ὅσα ἔχουσι περισσότερους τῶν ἐξ καὶ ὀλιγωτέρους τῶν εἴκοσι μοναχῶν, ὑπὸ τῆς γραίας τῶν πρὸ τριετίας τοῦλάχιστον λαβόντων τὴν κουράν, καὶ μεταξὺ αὐτῶν. Ὅπου δὲ εἰσι πλείονες τῶν εἴκοσι μοναχῶν, δικαίωμα ψήφου ἔχουσι μόνοι οἱ πρὸ ἐξαετίας λαβόντες τὴν κουράν. Εἰς Μοναστήρια δὲ, ἐνθα ὑπάρχουσιν ἐξ μοναχοί, ἐὰν τύχη τις ἐκ τούτων μηδὲν συμπληρωμένην τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀποκάρσεώς του, καὶ ἐπομένως στερημένος τῶν προσόντων τοῦ ἐκ-

λογέως, ἐκεῖ ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, ἐγκρίσει τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθιστᾶ Ἡγούμενον καὶ Συμβούλους τοὺς μεταξὺ τῶν ἐξ ἱκανωτέρους.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν Συμβούλων ὀρίζεται ἐπὶ πενταετίαν. Δύνανται ὁμοίως τὰ αὐτὰ μέλη νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ καταστῇ ἐνοχος πράξεως κολαζομένης ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, γίνεται ἐκπτώτος τῆς οἰκείας θέσεως, καὶ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογή.

Γ'. Τὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Προσδιορίζεται ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας ἢ πρώτη τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆ, ἢ ἄλλη ἐπισήμου τινὸς ἑορτῆς, καὶ γνωστοποιεῖται εἰς ἅπαντας τοὺς μοναχοὺς, ὅσοι κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν — ὧν τινες ἐνδέχεται νὰ ὦσιν ἀπόντες εἰς ἐπιστασίαν κτημάτων τοῦ Μοναστηρίου των — ἵνα συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Τὴν πρωίαν τῆς προσδιορισθείσης ἡμέρας, τελεσθείσης τῆς Ἱεραῆς λειτουργίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης ἐτι τοῦ ἱερέως ἐνδεδυμένου τὴν ἱερατικὴν στολὴν, γίνεται τελετὴ κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονισθὲν καὶ ὧδε ἐπισυναπτόμενον *Τυπικόν*.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, μένουσιν ἐν τῷ ναῷ μόνοι οἱ ἔχοντες τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν (τῶν ὁποίων ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, ἐκ τοῦ *Μοναχολογίου* ἐξηγήμενος, ἀναγινώσκεται εἰς ἐπήκοον πάντων) καὶ ἀρχεται ἡ ἐκλογή διευθυνομένη ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἢ ὁποῖα διὰ μὲν τὰ Μοναστήρια, ἐνθα εἰσι πλείους τῶν εἴκοσι μοναχῶν, σύγκριται ἀπὸ πέντε μέλη, δηλονότι τὸν ὑπάρχοντα Ἡγούμενον, δύο τοὺς ἔχοντας τὰ πρεσβεία, καὶ δύο τοὺς μεταξὺ τῶν μοναχῶν ἱκανωτέρους προσδιοριζομένους ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ἐπίσκοπον· διὰ δὲ τὰ Μοναστήρια ὅσα ἔχουσιν εἴκοσιν, ἢ ἐλάττους τῶν εἴκοσι, μοναχῶν, σύγκριται ἀπὸ τρία μέλη, δηλονότι τὸν Ἡγούμενον καὶ δύο ἄλλους, ὧν ὁ μὲν τῇ ἡλικίᾳ τῶν ἄλλων πρεσβύτερος, ὁ δὲ μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ὡσαύτως προσδιορίζομενος. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ τὰ τοῦ Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ νεώτερος.

Ἐκαστος τῶν ἐκλογέων προσερχόμενος εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐπιτροπῆς μετ' εὐσεχημοσύνης καὶ ἀνευ θαρβύδου, ἐὰν μὲν ἤξούρη νὰ γράφῃ σημειοῖ ἰδίᾳ χειρὶ, ἐν τῷ ἐπίτηδες κρατούμένῳ πρωτοκόλλῳ, τ' ὄνομα τοῦ ὄν κρίνει ἱκανὸν διὰ τὴν θέσιν Ἡγουμένου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν οὓς κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν τῶν Συμβούλων, προσυπογραφομένους. Ἐὰν δὲ ἦναι ἀγράμματος, παραλαμβάνει ἐκ τῶν συναδέλφων δύο, γράμματα εἰδότας, ὡς μάρτυρας καὶ, προσερχόμενος ὡσαύτως εἰς τὴν τελετὴν, διαδηλοῖ τὰ ὀνόματα τῶν τοὺς ὁποίους κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν Ἡγουμένου καὶ Συμβούλων· οἱ δὲ μάρτυρες βεβαιοῦσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς των τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες. Ὁ ἐκτελὼν τὰ τοῦ Γραμματέως ἐ-

α σημειοὶ πιστῶς εἰς χωριστὸν πρωτόκολλον, πρὸς τῷ ὀνόματι τοῦ ἐκλογέως, καὶ τὰ τῶν κατ' ἐλευθέρην θέλησιν προταθεντων ὑπ' αὐτοῦ ὑποψηφίων. Ἀποχωρήσαντος δὲ τούτου, προσέρχεται κατὰ σειράν ἕτερος ἐκλογεὺς, καὶ μετὰ τούτου ἕτερος, μέχρι τοῦ τελευταίου τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς ἐκλογὴν. Τότε ἀριθμοῦνται αἱ ψῆφοι καὶ συντάσσεται κάτωθεν τοῦ ἀπὸ τὸν Γραμματεῖα κρατουμένου πρωτοκόλλου πράξις, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένη ἀνευ σβεσμάτων, ξεσμάτων ἢ παρεγγραφῶν, ἐμφαίνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων καὶ τὰς ψήφους τὰς ὁποίας ἕκαστος τῶν ὑποψηφίων ἔλαβε διὰ τὴν θέσιν Ἡγουμένου ἢ Συμβούλου, καὶ περατουμένη διὰ τῆς διαδηλώσεως τοῦ τῶν ἄλλων κατὰ τὰς ψήφους πλεονεκτοῦντος, ὡς Ἡγουμένου, ἢ ὡς Συμβούλου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, τὸν προκριτὸν διαστέλλει ὁ κληρὸς.

Ἡ πράξις αὕτη, ὑπογεγραμμένη ὑπ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐσφραγισμένη διὰ τῆς Μοναστηριακῆς σφραγίδος, ὑποβάλλεται ἀμέσως, μετὰ τοῦ πρωτοτύπου πρωτοκόλλου τοῦ φέροντος τὰς τῶν ἐκλογεῶν ὑπογραφὰς, εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲν γένη ἔνστασις, ἀπιρραίνεται κυρῶν τὴν ἐκλογὴν, καὶ εἰδοποιεῖ τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ τὸν ἀρμοδίον Νομάρχην ἢ δὲ Ἱερά Σύνοδος εἰδοποιεῖ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Τὰ εἰρημένα δύο πρωτότυπα ἐγγράφα, ἢ πράξις δηλονότι καὶ τὸ πρωτόκολλον, τηροῦνται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἐπισκοπῆς.

Αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφαισίσαι τυχὸν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται παρὰ τῶν ἐνισταμένων πρὸ τῆς κυρώσεως εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος δικάζει περὶ τούτων καὶ ἢ παραδέχεται αὐτάς, ἢ ἀπορρίπτει ἡτιολογημένως καὶ διατάττει νέαν ἐκλογὴν, κοινοποιῶν τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἐριζόντας.

Ἡ Ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦς ἔχοντας συμφέρον κοινοποιήσεως ἢ δ' ἔφεσις διδοταὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος ἀποστέλλει αὐτὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφασίζεται συνοπτικῶς, ἐπικυροῦσα ἢ ἀκυροῦσα τὴν Ἐπισκοπὴν ἀπόφασιν, καὶ κοινοποιεῖ τὴν πράξιν τῆς εἰς τὸν ἀρμοδίον Ἐπίσκοπον πέμπει δὲ καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς τῆς πράξεώς τῆς πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἅμα λαβὼν ὁ ἀρμοδίος Ἐπίσκοπος κοινοποιεῖ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον. Καὶ, ἂν αὕτη εἶναι ἀκυρωτικὴ, διατάττει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως.

Δ'. Τῆς διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 9[12] Φεβρουαρίου 1835 ἐγκριθείσης τριμεροῦς μοναστηριακῆς σφραγίδος γοῆσις γίνεται ἐπὶ πᾶν ὑπὸ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον ἐγγράφον, ἐνομύμενων τῶν τριῶν τμημάτων παρουσίᾳ καὶ τῶν τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν. Μετὰ δὲ τούτο διαλύεται αὐτῆς ἡ σφραγίς, καὶ τὸ μὲν τῶν τμημάτων, μετὰ τοῦ συσφίγγοντος τὸ

ἄλλον δεσμοῦ, ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἐαυτῷ ὁ Ἡγουμένος· τῶν δ' ἄλλων δύο ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἐαυτῷ τὸ οἰκεῖον ἐκάτερος τῶν Συμβούλων.

Ε'. Τὰ Μοναστηριακὰ Συμβούλια ἐνεργοῦσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διατάγμα 12 Φεβρουαρίου 1857, καὶ πᾶσα ἀναφαιρὰ πρὸς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ἐγγράφον, παρὰ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον, ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν μελῶν, καὶ σφραγίζεται κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον διὰ τῆς τριμεροῦς σφραγίδος. Τὸ τυχὸν μονοψηφὸν μέλος δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οὐδὲ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρ' αὐτῷ τμήματος τῆς σφραγίδος. Δύναται ὅμως νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους του εἰς τὰ Πρακτικὰ, εἶτι δὲ καὶ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ἣτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὀριστικῶς.

Σ'. Ὁ Ἡγουμένος καὶ οἱ παρ' αὐτῷ Σύμβουλοι τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου καὶ πρὸς αὐτὸν κανονικῶς ἀναφέρονται, ὡς προϊστάμενον Ἐκκλησιαστικῶς, περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς πνευματικὰ καθήκοντα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς του.

Ἐνοεῖται δὲ ὅτι, ὅσα ὁ Σ' νόμος διακαλεῖται περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Κληρῶν, εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς μοναχοὺς τῶν ἐντὸς τῆς Ἐπισκοπῆς του διατηρουμένων Μοναστηρίων.

Ζ'. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἕκαστον Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἀνυπερθέτως εἰς βιβλίον, *Κτηματολόγιον*, συμφώνως πρὸς τὰς δεδησμέναις Ἰπουργικὰς ὁδηγίας, ἅπασαν ἐν γένει τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Μονῆς, κατὰ τὸν τύπον τὸν δια τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836 ἐγκριθέντα. Τὸ βιβλίον τοῦτο προμηθεύεται ἐκάστη Μονῆ εἰς τριπλοῦν, δι' ἰδίων ἀναλωμάτων. Πρὶν ημετέρου δε κατὰ σελίδα καὶ μονογραφεμένον ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπιφορτισησμένου πρὸς τοῦτο ἄωτερόν ὑπαλλήλου, τὸ μὲν τηρεῖται ἐπιμελῶς παρ' αὐτῆς τῆς Μονῆς κατὰ τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1857, τὸ δὲ παρὰ τῷ μνησθέντι Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τῆς Ἐπισκοπῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ Μοναστήριον. Ἐπειδὴ δὲ, παρεκτὸς τοῦ Κτηματολογίου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν Πρακτικῶν των συνεδριάσεων, τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι καὶ τὰ ἑξῆς:

α) Τὸ πρωτόκολλον των εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, κατὰ τὰ κανονισμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων γραφείων.

β) τὸ *Μοναχολόγιον*, ἐν ᾧ ἐγγράφεται κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, πατρὶδα, ἡλικίαν, ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Μονὴν προσελούσεως, ἐποχὴν τῆς κουρᾶς, καὶ βαθμὸν, ἕκαστος τῶν ἐν τῇ μονῇ μοναχῶν.

γ) Τὸ Βιβλίον τῆς ἐν γένει μοναστηριακῆς ἀποσκευῆς ἤτοι τῆς προσδιωρισμένης διὰ τε τὴν ἱεράν καὶ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν.

δ') Τὸ πρόχειρον καθημερινόν, ἤτοι τὸ διὰ τὴν ἐγγραφήν τῶν ἡμερησίων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς.

ε) Τὸ Βιβλίον τοῦ Ταμείου καὶ

ς') τὸ Βιβλίον τῆς Ἀποθήκης·

τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ § 6^ο μέχρι τοῦ 5^ο, οἱ τύποι ἐνσκήθησαν διὰ τοῦ προμνησθέντος Ἡμετέρου Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836, ὃ Ἡμέτερος Ἰπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραγγέλλεται νὰ ἐلدώσει τὰς διὰ τὴν τακτικὴν κράτησιν αὐτῶν τῶν Βιβλίων ἀπαιτούμενας ὀδηγίας καὶ παραγγελίας εἰς ἅπαντα τὰ Μοναστηριακά Συμβούλια, ὑπομνηστικῶν αὐτοῖς τὰς ἐναντίον τοῦ ὅστις παραμελεῖ νὰ κρατῇ, ἢ κρατᾷ ἀτάκτως καὶ παρὰ τοὺς κανόνας τὰ διατεταγμένα Βιβλία, ἐτι δὲ καὶ κατὰ τοῦ ὅστις παραλείπει ἐγγραφὰς ἐσόδων, ἢ ἐγγράφει ὡς γενόμενα τὰ μὴ γενόμενα ἐξόδα, περιεχομένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ γενικὰς διατάξεις, αἵτινες κατὰ τὸ 493 ἄρθρον τοῦ ἰδίου νόμου εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς παραβαίνοντας τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπίσης, ὡς καὶ διὰ τοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλους.

Σβέσματα καὶ ξέσματα ἢ παρεγγραφαὶ εἰς τὰ Βιβλία ἀπαγορεύονται, ὡς τιμωρούμενα ὑπὸ τῶν νόμων.

Η'. Οἱ ἀρμόδιοι Ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἀρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοί, ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ τήρησιν τῶν περὶ τῶν Βιβλίων ἀνωτέρω διαταχθέντων, καὶ καταγγέλλουσιν ἀμελητὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἀνακαλυπτομένας, ἢ ἄλλως ὀπωσδήποτε περιεργωμένας εἰς γνώσιν αὐτῶν παραβάσεις, ὑπεύθυνοι ὄντες διὰ τοῦτο, οἱ μὲν ἐνώπιον τῆς Ἰερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων αὐτῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν.

Θ'. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ κατὰ τὸ Διατάγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος 15 Μαΐου 1829, ὄπερ ἐμνήσθημεν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Διατάγματι 15^ο Μαρτίου 1836, ἡ ἀκίνητος μοναστηριακὴ περιουσία εἶναι ἀναπαλλοτριωτος, καὶ μόνον πρὸς θεραπείαν ἀναπορεύτου ἀνάγκης, ἢ διὰ προφανῆ τοῦ Μοναστηρίου ὠφέλειαν, ἐξ οἰκονομικῶν ἀπορρέουσιν λόγων, δύναται ν' ἀπαλλοτριωθῇ μοναστηριακὸν κτῆμα δι' ἐκποιήσεως ἢ δι' ἀνταλλαγῆς, ὀρίζομεν ὅτι ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἀνταλλαγῆς, αὕτη, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ἐνεργεῖται μετὰ προηγουμένην τεχνικὴν καταμέτρησιν, διαγραφὴν καὶ ἔνορκον ἐκτίμησιν τῶν ἀνταλλακτικῶν κτημάτων, καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ἐκποιήσεως, αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 13 Νοεμβρίου 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836, καὶ τῶν ἄρθρων 1, 2, καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1837 Διατάγματος.

Ι'. Τὰ Συμβούλια τῶν Μοναστηρίων, δὲν δύνανται οὔτε εἰς πολυετῆ ἐνοικίασιν νὰ ἐκδίδωσιν, οὔτε εἰς ἐμφύτευσιν ἢ ἄλλου εἴδους διακατοχὴν νὰ παραχωρῶσι πρὸς ἰδιώτας, οὔτε νὰ ὑποθηκεύωσι μοναστηριακὸν κτῆμα, οὔτε νὰ δανειζῶνται εἰς βάρος τοῦ οἰκείου Μοναστη-

ρίου, οὔτε νὰ ἐπιχειρῶσιν οἰκοδομῆσαι ἄλλην πρᾶξιν, οἷον περὶ δίκης περὶ συμβιβασμοῦ καὶ τῶν παρομοίων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους νὰ ζητηθῇ προηγουμένως καὶ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς προεστῶσης Ἀρχῆς.

Μοναστηριακοῦ κτήματος ἐνοικίασις πολυετῆς (ἀποδιετίας καὶ ἀνωτέρω) τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 24 Μαρτίου 1837, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τὰ διὰ τὰς φυτουργίας ἐπιτήδεια πρόσωπα ἢ ἱκαναὶ χεῖρες δι' ἐκχέρσεωσιν, φυτείας καὶ ἄλλας οὐσιώδεις βελτιώσεις αὐτοῦ τοῦ κτήματος, ἢ ὅταν οἱ μοναχοί, εὐάριθμοι τυγῆν ὄντες, δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐπιστατώσιν καὶ ἐπιμελῶνται προσωπιῶς τὰ κτήματα τοῦ Μοναστηρίου τῶν.

Ἐμφύτευσις Μοναστηριακοῦ κτήματος, τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν συμφωνηθῇ ὅτι τῆς ἐμφυτεύσεως τρόπος καὶ ὁ τῆς διανομῆς χρόνος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 9 Ἰανουαρίου 1837 καὶ τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου 15 Ἰανουαρίου 1837.

Ἀἴψις δανείου προσκαίρου τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν τὸ ταμεῖον τοῦ Μοναστηρίου στερηθῇ ἀποδεδειγμένως τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων διὰ καλλιέργειαν ἢ ἄλλην ῥητὴν βελτίωσιν τῶν κτημάτων, ἢ δι' ἑκτακτὸν τινα, ἐπείγουσαν καὶ προφανῆ, χρεῖαν μοναστηριακὴν. Καθ' ὑπέρταρον τῶν περιστάσεων τούτων, τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον θέλει ἀναφέρεισθαι διὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην ἐπισήμως καὶ ζητεῖ τὴν ἄδειαν, ἐξηγοῦν ὅλας τοῦ δανείου τὰς αἰτίας καὶ ὀρίζον πρὸ πάντων τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ. Ὁ δὲ Νομάρχης ἂν, μετὰ ἐξέτασιν, κρίνῃ τὴν αἴτησιν εὐλογον θέλει ἀναφέρεισθαι πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐξαίτουμένος τὴν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δανείου ἄδειαν. Ἄλλως, ἢ περὶ δανείου συμφωνία θέλει λογιζέσθαι εἰς βάρος ἀτομικῶν τῶν δανεισασμένων, καὶ τὸ Μοναστήριον μένει ἀκαταζήτητον.

ΙΑ'. Τὰ περὶ Μοναστηριακῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς ἔργου δαπανηροῦ γινομένου ἐπὶ μισθῷ, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων κειμένας γενικὰς διατάξεις. Μόνον οἰκοδομῆν ἢ ἐπισκευᾶσιν ἐπείγουσαν, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑκατὸν (100) δύνανται τὰ μοναστηριακά Συμβούλια νὰ ἐπιχειρῶσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς συμφώνως πρὸς τὸν § 14^ο τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν τῇνῷ ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας Ἡμετέρου Διατάγματος 7 Ἀπριλίου 1851, ἐπιφυλαττομένου τοῦ τακτικοῦ ἐλέγχου τῆς δαπάνης.

ΙΒ'. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Α' ἄρθρον τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὰ μοναστηριακά Συμβούλια ὑπαρχει διαπεπιστευμένη ἢ ἐν γένει διοίκησις καὶ ἡ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ Μοναστηρίου αὐτῶν. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, πᾶς ὁ διέπων καὶ διαχειριζόμενος περιουσίαν Ἐκκλησιαστικὴν, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ ἐπιστάτης καὶ εὐσυνείδητος οἰκονόμος τῶν προσόδων αὐτῆς·

Και ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § 17 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, εἰς τοὺς ἀρμοδίους Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς ὑπάρχει ἀνατεθειμένη ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου λογοδοσίαν πᾶν Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει·

α) Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνιαυτοῦ, νὰ συντάττῃ καὶ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου εἰς τὸν ἀρμοδίον Νομάρχην, ἢ Ἐπαρχον, τὸν διὰ τὸ ἀμέσως ἐπιὸν ἔτος προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς, κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τῆς ὁμοιομορφου συντάξεως τῶν Μοναστηριακῶν προϋπολογισμῶν Ἰπουργικῆς ὁδηγίας.

Ὁ ἐπίσκοπος, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, παραπέμπει αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις (ἐὰν ἔχη καὶ ὅσας ἔχει) πρὸς τὸν ἀρμοδίον Ἐπαρχον, ἢ Νομάρχην, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ὡς ἐκ τῶν ἐπιτοπιῶν γνώσεών του καὶ πληροφοριῶν δὲν ἔχη ἀφορφήν νὰ ἐπιφέρῃ αὐξήσιν κατὰ τὰ ἔσοδα ἢ ἐλάττωσιν κατὰ τὰ ἐξόδα, ἐγκρίνει καὶ κοινοποιεῖ τὴν ἐγκρίσιν του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, συνήθως μὲν ἕνα μῆνα πρὸς τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους, τὲ βραδύτερον δὲ οὐδέποτε πέραν τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός· εἰδοποιεῖ δὲ συγγράμῳ καὶ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' εὐθείας, ἀποστέλλων πρὸς αὐτὸ καὶ συνοπτικὴν σημείωσιν τῶν ἐγκριθεισῶν πιστώσεων κατὰ λεράλιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

β) Δύο μῆνας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ νέου ἔτους, τὸ Συμβούλιον ἐκάστου Μοναστηρίου κατασπρόνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τῆς ὁμοιομορφου καταστρέψεως τῶν μοναστηριακῶν ἀπολογισμῶν Ἰπουργικῆς ὁδηγίας· καὶ, συνωδευμένον μὲ ὅλας τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὸν παραδίδει μετ' ἐκθέσεως γνησιολογημένης εἰς τὸν ἀρμοδίον Ἐπίσκοπον πρὸς ἐξέλεξιν. Ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τὸν ἔλεγχον ἐκφέρει γνώμην ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς ἔχῃ καλῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν, ἢ οὐ· καὶ ἐν ταυτῷ παραπέμπει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν Ἐπαρχον ἢ τὸν Νομάρχην, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν δεῦτερον ἔλεγχον ἀποφασίζει ὀριστικῶς. Τὴν δ' ἀφασίν του ταύτην κοινοποιεῖ εἰς μὲν τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, εἰς δὲ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' εὐθείας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ Νομαρχοῦ, τὸ ὑπόλοιπον Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ, ἂν θέλῃ, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως, προσφυγὴν εἰς τὸ μνησίον Ἰπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομαρχοῦ ἢ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐπὶ τῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, τὸ Ἰπουργεῖον ἀποφαινεται ἀνεκκλήτως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ Μοναχῶν.

Γ'. Ὅλοι οἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ μοναχοί, ἱερωμένοι καὶ μὴ, ἀπροφασίστως διαμένοντες ἐντὸς τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων ἔνθα ἕκαστος ἔλαβε τὴν κουράν, ἢ τὸ ὅποῖον ἐξέλεξατο πρὸς ἐγκαταβίωσιν κατὰ τε τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ κατὰ τὸ ἡμέτερον Διάταγμα 4|16 Δεκεμβρίου 1834, εἰσι μὲν, καθὸ μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀδελφότητος, ἴσοι πρὸς ἀλλήλους· ἀπενέμουσι δὲ οἱ νεώτεροι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τὸ ἀνήκον σέβας, καὶ συνεισφέρουσι διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας των εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Μοναστηρίου των.

Δ'. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ κατὰ τὸ ΙΑ' ἄρθρον τοῦ Σ' νόμου, ἡ μὲν δοκιμασία τοῦ προσερχομένου εἰς Μοναστήριον ἵνα μονάσῃ, ὀρίζεται τριετής· ἡ δὲ κουρά αὐτοῦ δὲν γίνεται πρὸ τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας του· Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὑπάρχει ὀρισμένον τῆς μὲν ἐνηλικιότητος ἐκάστου (ὅτε οὗτος ἀναγνωρίζεται ὡς ἔχων τὴν θέλησιν ἐλευθερίας) τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τῆς δὲ ἀπὸ τὴν στρατολογίαν ἀπαλλαγῆς τὸ 24 τῆς ἡλικίας ἔτος· ἐπιταὶ ὅτι, οὐδεὶς δύναται νὰ γένη δεκτὸς ἐν Μοναστηρίῳ ὡς δοκιμὸς, πρὸ τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ε'. Πλὴν τῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν ἢ διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν διοριζομένων μοναχῶν, ἱερωμένων ἢ μὴ, οὐδεὶς ἕτερος δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης ἐκεῖνοι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων, ὁμολογουμένως ἦθελον ἔχει χρεῖαν ὁ ἀρμοδίος Ἐπίσκοπος. Περὶ τούτου ἀποφασίζει ἐκάστοτε ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐπ' ἀναφορᾷ τοῦ Ἐπισκόπου.

ΓΤ'. Εἰς μοναχόν, ἱερωμένον ἢ μὴ, ὁ ὁποῖος ἢ κατ' αἴτησίν του, ἐγκριθέσῃ ὑπὸ τοῦ προσεστώτος μοναστηριακοῦ Συμβουλίου καὶ κυρωθεῖσιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, ἐξέρχεται, ἢ κατὰ πρότασιν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου ἐγκριθέσῃ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν ἀποστέλλεται ἐκτὸς τοῦ Μοναστηρίου, χάριν σπουδῆς εἰς τι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται ἢ ἐν τῷ κόσμῳ διαμονὴ ἐγκρίσει τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀσχολεῖται εἰς τὰς τακτικὰς τῶν μαθημάτων σπουδᾶς· ὑπόκειται δὲ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπιτήρησιν καὶ κηδεμονίαν τοῦ ἐκκλησιαστικῶς προσεστώτος τοῦ τόπου ἔνθα διαμένει σπουδάζων, μέχρι τῆς ἀποπεραστώσεως τῶν σπουδῶν του καὶ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς μετανόιας του.

ΙΖ'. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τῶν μοναχῶν κανονισμένα εἰσι καὶ ρητὰ καὶ σαφῆ, τούτο δ' ἔστι προδήλον ἐκ τοῦ ΣΤ' Κανόνος τῆς πρωτοδευτέρας ἱγίας Συνόδου, ἔχοντος οὕτως αὐτολεξεί·

» Οἱ μοναχοὶ οὐδὲν ἴδιον ὀφείλουσιν ἔχειν· πάντα » δὲ τὰ αὐτῶν προσκυροῦσθαι τῷ Μοναστηρίῳ. Φησὶ » γὰρ ὁ μακάριος Λουκάς περὶ τῶν εἰς Χριστὸν πι- » στευνόντων καὶ τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν διατυ-

» πούντων, ὡς οὐδεὶς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἐλέ-
 » γεν ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν αὐτοῖς· ἀπαντα κοινά.
 » Διὸ τοῖς ἐθέλουσι μονάζειν ἀδεια δίδοται περὶ τῶν
 » ὑπαρχόντων αὐτοῖς διατίθεσθαι πρότερον, καὶ οἷς ἂν
 » βούλοιντο προσώποις, μὴ κεκωλυμένοις δηλονότι παρὰ
 » τοῦ νόμου, τὰ αὐτῶν παραπέμπεσθαι· μετὰ γὰρ τοῖς
 » τῷ μονάσαι τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀπάντων τὸ μο-
 » ναστήριον ἔχει τὴν κυριότητα. Καὶ οὐδὲν περὶ τῶν
 » οἰκείων φροντίζειν ἢ διατίθεσθαι τούτοις παρακεχῶ-
 » ρηται· εἰ δὲ τις φωραθεῖη κτήσιν τινα, ἥτις οὐ κατε-
 » κληρώθη τῷ μοναστηρίῳ ἰδιοποιούμενος καὶ φιλοκτη-
 » σίας πάθει δουλούμενος, ταύτην μὲν παρὰ τοῦ Ἡ-
 » γουμένου, ἢ τοῦ Ἐπισκόπου, ἀναλαμβάνεσθαι καὶ,
 » πολλῶν παρουσίᾳ πιπρασκομένην, πτωχοῖς καὶ ἀ-
 » πόροις διανέρεσθαι. Τὸν δὲ γε τὴν τοιαύτην κτήσιν,
 » κατὰ τὸν πάλαι Ἀνανίαν ὑποσουλᾶν μελετήσαντα, τῷ
 » προσήκοντι ἐπιτιμίῳ ἢ ἀγία Σύνοδος ὤρισε σωφρονί-
 » ζεσθαι· Δῆλον δὲ ὡς ἅτινα περὶ μοναζόντων ἀνδρῶν
 » ἢ ἀγία Σύνοδος ἐκανόνισε, τὰ αὐτὰ καὶ περὶ μονα-
 » ζουσῶν γυναικῶν κρατεῖν ἐδικαίωσε· »

Διὰ τοῦτο, πᾶς ὁ βουλούμενος νὰ μονάσῃ, χρεωστεῖ
 νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Μοναστηρίου τῆς
 ἐκλογῆς του τὴν ἀπογραφὴν τῆς, τὴν ὁποῖαν προτίθεται
 νὰ εἰσφέρει εἰς αὐτὸ κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας του.
 Ἡ ἀπογραφὴ κατατίθεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Μονα-
 στηρίου, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὑπὸ τῶν Κανό-
 νων ὀριζομένου χρόνου τῆς δοκιμασίας καὶ τὴν παρα-
 δοχὴν τοῦ δοκίμου εἰς τὴν χορείαν τῶν μοναχῶν, με-
 ταγράφεται εἰς τὰ βιβλία τῆς μεταγραφῆς καὶ σημει-
 οῦται ἀπαραλλάκτως εἰς τὸ κτηματολόγιον τοῦ Μονα-
 στηρίου, καὶ ἀπ' ἐντεῦθεν καθίσταται ἰδιοκτησία αὐτοῦ
 τοῦ Μοναστηρίου.

Ἐὰν δὲ τυχὸν ἡ περιουσία αὕτη ὑπάρχει θεβαρμε-
 νη μὲ χρέος ἢ μὲ ὑποθήκην, καὶ ὁ δούς τὴν ἀπογραφὴν
 ἐδήλωσε τοῦτο ἐν αὐτῇ τῇ ἀπογραφῇ, κατὰ τὴν περι-
 πτωσιν ταύτην τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει
 ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ
 τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, καὶ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τῆς
 παραδοχῆς ἢ μὴ, τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας· τὸ δὲ Ἰπουρ-
 γεῖον, μετὰ ἐξέτασιν ἀκριβῆ, ἀπαντᾷ πρὸς τὴν αἴτησιν
 ἢτοι καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς, κατὰ τὸ συμφέρον τῷ
 Μοναστηρίῳ. Ἐὰν ὅμως ὁ μὲν δούς τὴν ἀπογραφὴν ἀ-
 πέκρυψεν ὅτι ἡ περιουσία του εἶναι θεβαρμένη μὲ
 χρέος ἢ μὲ ὑποθήκην, τοῦτο δὲ ἐγνώσθη μετὰ καιρῶν, ἢ
 μετὰ τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν κουρὰν αὐτοῦ, ἐν ταύτῃ
 τῇ περιπτώσει, οὗτος μὲν τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς
 παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου ὡς ἐν γνώσει καταψευ-
 σάμενος, οἱ δὲ δανεισταὶ αὐτοῦ δὲν δύνανται, οὔτε ζῶντος
 οὔτε θανόντος αὐτοῦ, νὰ ἱκανοποιηθῶσι διὰ τὰς πρὸς
 αὐτὸν ἀπαιτήσεις των, εἰμὴ ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ μό-
 νης ἐκείνης τῆς περιουσίας, τὴν ὁποῖαν διὰ τῆς ἀπο-
 γραφῆς παρέστησεν ὡς ἴδιαν· τοῦ μοναστηρίου εἰς οὐδὲν
 περαιτέρω ἐνεχομένου.

III'. Μοναχὸν, ἐπὶ εὐλαβείᾳ καὶ θίῳ σεμνότητι
 μαρτυρούμενον, ἢ ἐπὶ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-
 λάδος, δύναται, ἐπὶ ἠτιολογημένη ἀναφορᾷ τοῦ ἀρμο-

δίου Ἐπισκόπου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἰπουργείου, νὰ μετα-
 πέμψῃ εἰς ἕτερον Μοναστήριον, πρὸς βελτίονα κατὰ-
 στασιν αὐτοῦ τούτου τοῦ Μοναστηρίου.

IV'. Μοναχὸν, καταλιπόντα ἄνευ λόγου τὸ οἰκεῖον,
 καὶ ἀπελθόντα εἰς ἕτερον Μοναστήριον, δὲν δύναται νὰ
 δεχθῇ ὁ τοῦ ἐτέρου Μοναστηρίου Ἠγούμενος ἄνευ τῆς
 γνώμης τοῦ οἰκείου Ἠγουμένου καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ
 ἀρμοδίου ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἐπισκόπων. Ἐν τοιαύτῃ δὲ
 περιπτώσει, τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ μένουσιν εἰς τὸ πρῶτον
 Μοναστήριον τῆς μετανόιας του.

K'. Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ὀριζόμενα περὶ τῶν
 ἀνδρῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μοναχῶν, ἰσχύ-
 ονσι καὶ διὰ τὰ γυναικεία Μοναστήρια καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς
 μοναζούσας, ἐξαίρεσει τοῦ τῆς ἱερωσύνης καὶ τῶν ἄλλων
 προσόντων ἅτινα εἰσὶν ἴδια τοῖς μοναχοῖς.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
 Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν
 ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγ-
 ματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1858.

Ἐν Ὄνομати τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

ΑΜΑΛΙΑ

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς ἐν τοῖς διατηρουμένοις Μοναστηρίοις
 γινομένης τελετῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαι-
 ρεσιῶν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν.

Τὴν πρωτὰν τῆς προσδιορισθείσης ἡμέρας διὰ τὴν
 ἐκλογὴν Ἠγουμένου καὶ Συμβούλων, τελεσθείσης τῆς
 ἱεράς λειτουργίας, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης
 ὁ ἱερεὺς, ἐτι ἐνδεδυμένος τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κα-
 τέναντι τῆς ἀγίας Γραπῆς ἱστάμενος, ἐκφωνεῖ· «*Εὐ-
 λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κτ.λ.* » Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον
 «*Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία κτ.λ.* » ψάλλοντα τὰ ἐ-
 ξῆς τροπάρια.

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτ.λ.* »
 «*Δόξα· Κύριε ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπί-
 σκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι· κτ.λ.* Καὶ
 νῦν, «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθιμι* » κτ.λ.

Ἐἶτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἐκτενῆ αἴτησιν·
 «*Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* » κτ.λ.
 «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσάδων καὶ ὀρθοδόξων
 χριστιανῶν.* »

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Θεοσεβεστάτου καὶ Φι-
 λοχρήστου Βασιλέως ἡμῶν Ὁθωνος καὶ τῆς Βασιλισ-
 σης Ἀμαλίας.* »

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (ἢ Ἐπι-
 σκόπου) ἡμῶν (δεῖνος).* »

α *Ετι δεομεθα υπέρ του πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος, ἡγιουμένου). *

α *Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀποκαλύψαι ἡμῖν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἄξιον τῆς προστασίας ἡμῶν. *

Οἱ δὲ περισσῶτες γονυκλιτοῦσι πεντάκις, λέγοντες κατ' ἰδίαν ἕκαστος ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ἀντάσει τῶν χειρῶν, τὸ α ὁ Θεὸς ὁ καρδιγγνώστης ἀνάδειξεν ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸν ἄξιον τῆς προστασίας ἡμῶν. *

Και μετὰ τὰς γονυκλισίας ταύτας ὁ ἱερεὺς, τρεῖς καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης γονυκλισίας βαλὼν μέχρι γῆς, καὶ τὸ αὐτὸ κἀκείνος πρῶτον ἐπιλεγων, ἐκφωνεῖ τό:

α *Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαγυλαχθῆναι κτλ. *

Ο. δε περισσῶτες ἐκφωνοῦσι τὸ « Κύριε ἐλέησον, μ' » *

α *Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσα Κύριον

α) Θεὸν φωτῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν. *

Τὸ Κύριε ἐλέησον, τρίς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ.

Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, μενόντων ἐν τῷ ναῷ μόνον τῶν ἐκλογέων, ἄρχεται ἡ ἐκλογή.

- + ὁ Ἀθηνῶν ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.
 - + ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
 - + ὁ Θήρας ΙΕΡΟΘΕΟΣ.
 - + ὁ Νάξου ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ.
 - + ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΦΙΛΟΘΕΟΣ.
- (Τ. Σ.) ὁ Β' Γραμματεὺς
Ἀρχιμανδρ. Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορωσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 28 Δεκεμβρίου 1857, ἀπενεμήθη ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν Κύριον Πέτρον Βερέταν, δικηγόρον.

Δι' ὁμοίου τῆς 10 Ἰανουαρίου ε. ε., ἀπενεμήθη ὁ μὲν Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν λοχαγὸν τοῦ μηχανικοῦ Κύριον Δημήτριον Σκαλιστήρην, μέχρι τοῦδε ἱππότην τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ ὁ δὲ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ αὐτοῦ τάγματος, εἰς τοὺς ΚΚ. Ἠλίαν Παπαηλιόπουλον, Νομάρχην Εὐβοίας, Δ. Γ. Ἰωαννίτην καὶ Γ. Ἀποστολίδην, μέλη τῆς ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρέπου ἐπιτροπῆς.

Δι' ὁμοίου τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπενεμήθη ὁ μὲν Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἱππότης τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ ΚΚ. Ἰωάννην Δελιγιάννην, γενικὸν γραμματεῖα, καὶ Σπυρίδωνα Α. Μεταξάν, τμηματάρχην ἀ τάξεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου κτλ. τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου ὁ δὲ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ αὐτοῦ τάγματος, εἰς τοὺς ΚΚ. Ἀλέξανδρον Ἰω. Σούτσον, γραμματεῖα τῆς ἐν Περτρούπολει Β. Πρεσβείας, Ν. Κομπάρουτσον, ὑπουργ. γραμματεῖα ἀ τάξεως παρὰ τῷ μνησθέντι Ὑπουργείῳ, καὶ Κωνσταντῖνον Ἀφρονίδην, διερχομένη τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀστυκτικῶν γλωσσῶν.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Βασ. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν μέχρι τοῦδε Ταξιαρχὸν τοῦ αὐτοῦ τάγματος Κ. Γεώρ. Σαχίνην, ὑποναύαρχον καὶ ὑπασιπότην τῆς Α. Μ., ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ αὐτοῦ τάγματος εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἱππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ Κ. Ἀθανάσιον Βαλτινόν, συνταγματάρχην καὶ ὑπασιπότην τῆς Α. Μ., ὁ Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἱππότης τοῦ Ἀργυροῦ ΚΚ. Δημήτριον Βότσαρην, ἀντισυνταγματάρχην καὶ ὑπασιπότην τῆς Α. Μ., καὶ Κωνσταντῖνον Παλλήν, λοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ καὶ διαγγελέα τῆς Α. Μ., καὶ ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν εἰς τοὺς ΚΚ. Νικόλαον Μισοῦλην, πλωτάρχην καὶ ὑπασιπότην τῆς Α. Μ., Ἰω. Δράκον, Ἰλαρχον καὶ διαγγελέα τῆς Α. Μ., καὶ Ἀνδρέαν Κολλίνακην, γραμματεῖα τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς Α. Μ. γραφείου.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἀπενεμήθη ὁ μὲν Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τοὺς ἀντιπλοῦς ΚΚ. Δημ. Θεοδωράκη, Γεώρ. Ταυμπάκη καὶ Ἀνδρ. Κοτταροῦζην, μέχρι τοῦδε ἱππότης τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ τάγματος τούτου, ὁ δὲ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ αὐτοῦ τάγματος εἰς τοὺς πλωτάρχας ΚΚ. Γεράσιμον Ζωγιόν, Λεων. Παλάσκην, Ἀλέξανδρον Κουμμελῶν, Νικόλ. Βότζην, Δημ. Γ. Σαχίνην, καὶ Δημ. Σαχτούρην, εἰς τὸν ὑποπλοῦς Γ. Ρεβίδην, εἰς τὸν ἀρχιφροντιστὴν Γεώργ. Γεωργαντῶν καὶ εἰς τοὺς φροντιστὰς Ἰω. Δραγοῦμην, Ἰω. Κουτσαλιέην καὶ Πέτρον Γρυπάρην.

Δι' ὁμοίου τῆς 8 Μαρτίου ε. ε., ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν Κύριον Εὐρέτικον Λουδοβίκον Σουνδεβῆλλ (Sundewall), πλοῦς ἀρχον κυβερνοῦντα τὴν Πρωσσικὴν φρεγάταν Θέτιν.

Δι' ὁμοίου τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπενεμήθη ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τοὺς νομαρχιακοὺς δημοδυστάλους Κ. Κ. Νικόλαον Φανδρίδη, Δημήτριον Ἰαννόπουλον, Νικόλαον Μάγνην, Παῦλον Πεππᾶν καὶ Ἀδαμάντιον Ἰωαννίδην.

Δι' ὁμοίου τῆς 20 Ἀπριλίου ε. ε., ὁ ταγματάρχης Κύριος Ἀδρίας Πάμωιο ἔλαθε τὴν ἀδειαν νὰ δεχθῆ καὶ φέρῃ τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ Γαλλικὸν νομισματόσημον τῆς Ἁγίας Ἐλένης.

Δι' ὁμοίου τῆς 20 Μαΐου ε. ε., ἀπενεμήθη ὁ μὲν Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν Κ. Μιχαὴλ Κασιέρην, εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, μέχρι τοῦδε ἱππότην τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ, ὁ δὲ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ αὐτοῦ τάγματος, εἰς τοὺς ΚΚ. Εὐστάθιον Ἠλιόπουλον, γενικὸν γραμματεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, Παναγιώτην Σπηλιόδη καὶ Βασίλειον Οἰκονομίδην, ἀρσιοπαχίτας, Γρηγόριον Νικητάδη, Νικόλαον Ἰωαννίδην, Δημήτριον Βάλθην, Δημήτριον Ἐμμανουὴλ καὶ Ἰω. Σεμτέλλον, ἐφέτας, Γρηγόριον Γρυπάρην καὶ Ἰω. Καλογερόπουλον, ἀντεισαγγελεῖς παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἐφέταις.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἀπενεμήθη ὁ μὲν Σταυρὸς τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν Κ. Χριστόδουλον Χατζῆ Πέτρον, ὑποστράτηγον Ὁ δὲ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ αὐτοῦ τάγματος εἰς τοὺς ΚΚ.

Χριστόφορον Πεβραϊδῶν, ὑποστράτηγον καὶ νομοεπιθεωρητὴν Ἀττικῆς.

Διονύσιον Εὐμορφόπουλον, συνταγματάρχην τῆς τρικοδοτιμῆνης φάλαγος.

Ἀθανάσιον Κουτσοῦνικαν, συνταγματάρχην τῆς φάλαγος.

Εὐαγγέλην Κοντογιάννην, συνταγματάρχην τῆς φάλαγος καὶ Γεώργιον Καρατζᾶν, συνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ καὶ διοικητὴν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς.